



**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus III. An, & qualiter mutari possit status Ecclesiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

talis Ecclesia est, nimurum Parochiani in tali Ecclesia; Sacraenta, & alia quæcunque divina percipientes; sic Lambertinus cit. l. 3. q. 2. 2. n. 4. quia, cum hoc sit opus, & commune, concernens omnium utilitatem, & necessitatem, justum est, ut & onus sentiant sublevando indigentiam Ecclesie, à qua commodum recipiunt. Sed hoc procedit solum de Ecclesiis Parochialibus, ut pat. ex ratione decidendi.

3699 Dubitari potest, an quando Ecclesia parochiales sunt simul patronaræ, ac egentes reparatione, si de suo non habent sufficietes redditus in eum finem, num Patroni ad hoc contribuere tenantur? Lambertinus cit. q. 4. 7. n. 5. sentit Patronum ex aliqua familia non teneri; quia ex prima fundatione, constructione, & dotatione acquisitionum est Jus Patronatus, cap. à nobis, de Jure Patron. fecit enim, quod debuit & habuit, quod à jure inductum est, scilicet Jus Patronatus, nec ad aliud tenetur. Contrariunt tamen videtur statutum in CC. Trid. Seiss. 21. de Reform. c. 7. ibi: *Parochiales vero Ecclesiæ, etiamque Juris Patronatus sint, & ita collapsas resici, & instaurari procurent ex fructibus, & proventibus quibuscumque ad easdem Ecclesiæ quomodounque pertinentibus;* qui, si non fuerint sufficientes, omnes Patronos, & alios, qui fructus aliquos ex dictis Ecclesiis provenientes percipiunt, aut in illorum defectum, Parochianos omnibus remediis opportunitis ad predicta cogant, quacunque appellatio ne, exemptione, & contradictione remota. Quod si nimia regestare omnes laborent, ad Matrices, seu viciniores Ecclesiæ transferantur, cum facultate tam dictas Parochiales, quam alias Ecclesiæ dirutas in profanos usus non solidos, (rectâ tamen ibi cruce) convertendi; ubi tamen nota id procedere solum de illis Patronis, qui fructus aliquos ex illis Ecclesiis percipiunt.

3700 Illud etiam ad extremum notandum, Beneficiatos non solum teneri ad fabri cam, sed etiam ad ornamenta, calices, pluvialia, & alia quæcunque paramenta, sic Belletius disquisit. Clerical. part. I. tit. de Clerico debitore, §. 14. n. 1. nimurum illa, sine quibus divina decenter celebrari nequeunt, cum redditus ex bonis

Ecclesiæ percipient, propter ministerium spirituale, non uteunque, sed revera decenter peragendum, quod tamen intelligendum venit, inspectâ consuetudine legitimâ, nam consuetudo Parochianorum, reparandi, & ornandi Capel lam, liberat Rectorem à paramentis, & est compellendus populus ad talem consuetudinem observandam. Nam in hac materia primitus inspicitur & attenditur observantia, & quid hactenus conuenit.

ARTICULUS III.

An, & qualiter mutari possit statutum Ecclesiæ.

Q Uæstio 1. est, an Ecclesia *secularis* 3701 mutari possit in *Regularem*? Præter ea, quæ diximus à n. 174. hanc quæstionem etiam Urbano III. esse propositam, ut habetur in c. *ad audiencem*, s. h. t. ab eo, qui ex Ecclesia *seculari* per electionem assumptus fuit ad Ecclesiam *Cathedralem*, ac in ea cupiebat ordinari *Canonicos regulares*; sic enim loc. cit. loquitur Urbanus, ad audiencem nostram jam pridem pervenit, quod tu in Ecclesia de Cologia, de qua in Episcopum vocatus, & electus fuisti, *Regulares Canonicos ordinare, & eorum institutioni, de bonis, tibi collatis, congrue velis providere*. Inde siquidem est, quod tuum nos desiderium, atque propositum multitudinis laudibus commendantes, devotioni tuae Authoritate Apostolica indulgemus, ut juxta votum tuum *Canonicos regulares* in Ecclesia præscripta (si tibi in hoc Episcopus dioecesanus consentit) ad honorem DEI, & Ecclesiæ tuae, secundum beati Augustini regulam valeas ordinare & eos ibidem, nullius contradictione, & appellatione obstante, instituere. Unde, si Clerici *seculares* in ea fuerint, qui adhuc superesse noscantur, volumus ut eis, dum vixerint, ibi, vel alibi necessaria secundum consuetudines prævideantur. Licet autem vicini tui nobis instantius supplicant, quatenus in Ecclesia præcripta, jure Confirmationis, Privilegium faceremus de Canonicis, tua in hac parte devotioni de jure non possumus deferre; cum nulli Canoni ci

nici adhuc ibidem existant, quibus Privilegium indulgetur, eis utique, cum fuerint instituti, tam in his, quam in aliis, precum tuarum obtentu, in quibus eum DEO poterimus, libentius deferemus.

3702 Ex hoc textu communiter deducitur, quod Canonici regulares possunt in Ecclesia Cathedrali, Papâ concedente, cum consensu Ordinarii institui, dummodo Clericis secularibus, qui super sunt in illa Ecclesia, nullum fiat præjudicium, & consequenter, quod Ecclesia Collegiata secularis in aliam Collegiatam, vel Conventualem Regularem mutari potest; sic cum aliis Stephan. Gartian. *discept. forens.* tom. 3. cap. 473. n. 2. Ex cod. c. ad audientiam addit Gonzalez n. 2, quod, sicuti Canonici regulares consentiente Episcopo seculares fieri possunt, ita etiam ex secularibus regulares fieri valent, cum Capituli consensu c. si Episcopus 12. q. 2. Verum, hoc dici non potest; nullus enim Episcopus, jure suo, solvere potest vinculum religiosa professionis, esto Regularis persona vellat, & consentiret, ut transeat in statum Clerici secularis. Videretur igitur solum accipendum non de personis, sed de Ecclesiis, ut sensus sit: Ecclesiam talium personarum posse recipere mutationem status, ut de seculari fiat regularis, nimirum sic, ut ei, cui deservierunt prius Clerici seculares, ei deinceps ministretur per Regulares, provisione tamen facta illis, qui adhuc supersunt. Qualiter autem etiam aliis modis (v. g. præscriptione) mutari possint status Ecclesiæ, ut de seculari transeat in Regularem, vel econtra? diximus supr. à n. 174.

Quia vero in dicto c. ad audientiam 5. b. 2. de quo n. 3701. ille Canonicus Ecclesia secularis, vocatus ad Episcopatum alterius Ecclesia, non tantum desiderabat in illa Ecclesia, de qua fuit assumptus in Episcopum, canonicos Regulares institui, consequenter etiam Ecclesiam Regularem effici, sed etiam petiit, hoc sibi licere; & ut privilegium confirmationis

Canonicis ibi instituendis Papa concederet, & Pontifex ampius, ut, si consentiret Episcopus diocesanus, sub qua erat dicta Ecclesia, in Regularem transferenda per novum Episcopum, id posset; ad postremum tamen postularum de privilegio respondit, se id jure facere non posse; cum nulli Canonici adhuc ibi existant quibus privilegium concedatur.

Ex hac autem resolutione deducunt 3703 communiter Doctores, Collegio, vel Communilitati nondum existenti, non posse concedi privilegium, ut præter alios notat Vivianus in Rational. l. 3. pag. 432. Alagon. in Compend. juris Can. pag. 547; & alii, nisi Pontifex, vel Princeps supplex quoscunque defectus, & solemnitates alias requiras, si per eum suppli biles sint; Gonzalez ad 8. reg. Cancellar. Gloss. 12. n. 75; nisi concedatur cum clausula, ut incipias habere vires, quando erectum fuerit; sic Gonzalez cit. Gloss. s. §. 7. à n. 96. Hinc in ejusmodi privilegiis semper spectandus est verborum tenor, consonus intentioni concedentis.

Ex quo sit, quod si Princeps alicui Gymnasio Scholarium concedat privilegium humaniores, inßar alicujus Academia v. g. Gracensis, sciens, inibi solum haberi sex Clases, & erigendas cum tempore scholas altiores, prout exponebat supplicatio, dicatur expresse, se scholis, jam ibi existentibus, privilegium, inßar nominata Academia concedere, privilegium tenebit, non primum ex tempore, quo erectæ fuerint omnes altiores scholas; sed ex tunc, quo verificatur. Scholis in eo Gymnasio tunc existentibus, nam in hoc non deficit Collegium seu Communitas, cui concedatur; sicut fuit in casu c. ad audientiam, de quo n. 3701. in fine. Frustra igitur tale privilegium, & intentionem Principis, alii Juges, à quorum jurisdictione Scholarès eximuntur, impugnant, volentes, hos isto jure speciali non gaudere, cum nondum in tali loco sit Academia; privilegium enim dicit, deueni jetzt aufgerichteten Schulen; sed tunc non erat ibi Academia; ergo.

QUÆ.